

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **SDS EXMOST, spol. s r. o.**, se sídlem Brno, Údolní 413/66, zastoupeného JUDr. Václavem Pumprou, advokátem se sídlem Brno, Příkop 4, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 21. 7. 2010, č. j. ÚOHS-R53/2010/VZ-10705/2010/310/ASc, o návrzích žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě a na vydání předběžného opatření,

t a k t o :

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku **se zamítá.**
- II. Návrh na vydání předběžného opatření, jímž by soud uložil Statutárnímu městu Přerov, se sídlem Přerov, Bratrská 709/34, a společnosti Skanska, a. s., se sídlem Praha 4, Líbalova 1/2348, povinnost zdržet se veškerých úkonů a jednání směřujících k realizaci veřejné zakázky „Tyršův most v Přerově“, zejména neuzavírat smlouvu o dílo na realizaci předmětné veřejné zakázky a pokud již smlouva byla uzavřena, nerealizovat veřejnou zakázku podle této smlouvy až do doby rozhodnutí soudu o správní žalobě, **se odmítá.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal dne 30. 7. 2010 ke Krajskému soudu v Brně žalobu proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 21. 7. 2010, č. j. ÚOHS-R53/2010/VZ-10705/2010/310/ASc, kterým byl zamítnut žalobcův rozklad proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2010, č. j. ÚOHS-S305,306/2009/VZ-16120/2009/540/PVé. Tímto rozhodnutím žalovaný podle § 118 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, zastavil správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (Statutárního města Přerov) veřejné zakázky „Tyršův most v Přerově“ zadávané v užším řízení, jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 31. 7. 2009.

Současně se žalobou se žalobce domáhal toho, aby soud přiznal jeho žalobě odkladný účinek. Svůj návrh odůvodnil tím, že za daného stavu zadavateli nic nebrání uzavřít smlouvu o dílo s vybraným uchazečem. Do doby rozhodnutí soudu o žalobě by

tak již zakázka mohla být zrealizována. Pokud by soud žalobě vyhověl, nemělo by toto rozhodnutí žádný faktický dopad. Právě tuto skutečnost považuje žalobce za nenahraditelnou újmu. Žalobce rovněž uvedl, že pokud by žalobě odkladný účinek přiznán nebyl, navrhuje, aby soud vydal předběžné opatření, jímž by rozhodl, že zadavatel a Skanska, a. s. (jako vybraný uchazeč) jsou povinni se zdržet veškerých úkonů a jednání směřujících k realizaci předmětné veřejné zakázky, zejména neuzavírat smlouvu o dílo a pokud již smlouva byla uzavřena, nerealizovat veřejnou zakázku podle této smlouvy až do doby rozhodnutí soudu o správní žalobě. Tento návrh žalobce odůvodnil tím, že mu hrozí ztráta na zisku, neboť se mohl stát zhotovitelem předmětné zakázky.

Předně se soud zabýval návrhem na přiznání odkladného účinku.

Podle § 73 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), nemá podání žaloby odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Odst. 2 tohoto ustanovení umožňuje soudu přiznat žalobě odkladný účinek na návrh žalobce po vyjádření žalovaného, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Přiznání odkladného účinku žalobě je institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí předtím, než je podrobena soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží, že by mu neprodleným výkonem hrozila nenahraditelná (závažná a velice těžko odčinitelná) újma, ovšem za předpokladu, že se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a nebude v rozporu s veřejným zájmem. Povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy při rozhodování o přiznání odkladného účinku stihá žalobce (viz usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23.10.2003, sp. zn. 52 Ca 9/2003, publikované ve Sb. NSS pod č. 87/2004). Má-li mít žádost úspěch, musí žalobce tvrdit a doložit, v čem spatřuje nenahraditelnou újmu, tato musí být v příčinné souvislosti s nastalými účinky právní moci rozhodnutí, tj. s výkonem rozhodnutí či jinými právními následky z něj plynoucími.

Lze tedy uzavřít, že přiznání odkladného účinku žalobě je vázáno na kumulativní splnění tří zákonných předpokladů: první z předpokladů by byl splněn tehdy, pokud by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, druhý z nich by byl splněn tehdy, pokud by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a třetí předpoklad je vázán na neexistenci rozporu s veřejným zájmem.

Soud se proto nejprve zabýval prvním ze shora uvedených předpokladů přiznání odkladného účinku žalobě, tj. otázkou nenahraditelnosti vzniklé újmy.

V daném případě žalobce spatřuje existenci nenahraditelné újmy v tom, že zadavateli nic nebrání uzavřít smlouvu o dílo s vybraným uchazečem a do doby rozhodnutí zdejšího soudu o žalobě může být tak už zakázka zrealizována. Žalobce tak o tuto zakázku přijde a tím mu bude způsobena újma v podobě ušlého zisku. Zdejší soud souhlasí s tím, že popsany stav žalobci určitou újmu způsobit může, podle názoru soudu se však nebude bez dalšího jednat o újmu nenahraditelnou. Soudu totiž z ničeho není zřejmé, v čem by skutečnost, že žalobci ujde zisk z dané zakázky (u níž není navíc vůbec jisté, že by ji získal, bylo-li by zadávací řízení zrušeno a vyhlášeno nové), způsobila žalobci nenahraditelnou (tj. závažnou a velice těžko odčinitelnou) újmu. Právě požadovaná nenahraditelnost újmy je přitom nezbytná k tomu, aby mohl soud žalobě odkladný účinek přiznat. Jak je již výše uvedeno, je to žalobce, kdo o přiznání odkladného účinku žalobě žádá a kdo je tak povinen nenahraditelnost újmy popsat a doložit. Této své povinnosti však žalobce nedostál, neboť nenahraditelnost újmy žádným způsobem neobjasnili ani nedoložili.

Soud závěrem dodává, že pokud by vždy v situaci, kdy správní rozhodnutí znamená pro žalobce určitou újmu, přiznával žalobě odkladný účinek, zcela by popřel smysl soudního přezkumu správních rozhodnutí. Ten je totiž koncipován jako přezkum zákonnosti pravomocných a zásadně vykonatelných správních rozhodnutí.

V daném případě tedy soud neshledal splnění zákonného předpokladu nenahraditelnosti vzniklé újmy vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., a proto se již nezabýval dalšími dvěma zákonnými předpoklady pro přiznání odkladného účinku žalobě a návrh žalobce na přiznání odkladného účinku zamítl.

Soud se dále zabýval návrhem žalobce na vydání předběžného opatření. Z obsahu tohoto návrhu vyplynulo, že jím žalobce sleduje stejný cíl jako návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě. Návrhem požadovaného důsledku (nerealizování veřejné zakázky) by tak bylo dosaženo právě přiznáním odkladného účinku žalobě.

Podle § 38 odst. 1 s. ř. s., byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat. Podle § 38 odst. 3 s. ř. s. je návrh nepřijatelný mj. tehdy, lze-li návrhu na zahájení řízení přiznat odkladný účinek.

Jak již je uvedeno výše, možnost přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí správního orgánu v řízení podle dílu prvního, hlavy druhé, části třetí soudního řádu správního, je upravena v § 73 odst. 2 s. ř. s. V daném řízení tedy zákon připouští možnost přiznání odkladného účinku žalobě a jsou-li pro to splněny všechny stanovené podmínky, žalobě odkladný účinek přiznat lze. Podle § 38 odst. 3 s. ř. s. je tedy návrh na vydání předběžného opatření nepřijatelný. Nic na tom nemění skutečnost, že žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku byl v daném případě zamítnut, neboť se tak nestalo proto, že by odkladný účinek žalobě přiznat nebylo

možné, nýbrž proto, že pro jeho přiznání nebyly splněny zákonné podmínky (žalobce nedoložil existenci nenahraditelné újmy).

Vzhledem k tomu, že návrh žalobce na vydání předběžného opatření je podle § 38 odst. 3 s. ř. s. nepřijatelný, rozhodl soud o jeho odmítnutí podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s. a contrario).

V Brně dne 2. září 2010

Za správnost vyhotovení:
Lucie Gazdová

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu